

NAŠ GLAS

**Glasilo Osrednje Zveze javnih
nameščencev in upokojencev
= za Slovenijo v Ljubljani. =**

Cena posamezne številke 2 K 50 vin.

„NAŠ GLAS“ izide vsak četrtek.

Celoletna naročnina K 100.—

Polletna naročnina K 50.—

Četrtna naročnina K 25.—

Za inozemstvo je dodati poštnino. Oglasi
po ceniku.

Uredništvo: Ljubljana, Rimska cesta št. 20/II. Rokopisov ne vrača, ako se ne priloži znamk. Dopise v latinici in cirilici sprejema le podpisane in zadostno frankirane. Rokopise je pošiljati samo uredništvu v Ljubljani.

Upravništvo: Na naročila brez denarja se ne oziramo. Naročnina naj se pošilja po nakaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 5/I. Tja je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad.

Tovarišice! Tovariši!

*V sredo, 5. januarja se vrši naša
velika veselica*

s koncertom vojaške godbe, operne
pevke in gledaliških glasbenih vir-
tuofov, dalje s šaljivimi nastopi, lo-
terijo, plesom in drugim zabavnim
vzporedom.

Veselica se vrši po sklepu Osrednje
zveze na korist naše osrednje orga-
nizacije in našega glasila. Pridite vsi!
Agitirajte za čim najbolj mnogobrojno
udeležbo: Odbor.

Tretje leto „Našega Glasu“.

Danes stopamo v III. letnik svojega
glasila.

Na poslednji seji Osrednje zveze jav-
nih nameščencev in upokojencev se je
sklenilo soglasno in v popolni slogi, da
moramo „Naš Glas“ za vsako ceno ohrani-
ti, češ, to zahtevata naš interes in naša
čast.

Bližamo se dobi, ko nam bo „Naš
Glas“ potrebnejše orodje kakor nam je bil
kdajkoli doslej: stojimo neposredno pred
bojem za ureditev naše nove službene
pragmatike, za določitev naših službenih
prejemkov, za ustanovitev moderne,
zares demokratske, svobodomiselnosti in
vsestransko pravične državne ustave. —
Javni nameščenci bodo morali takrat go-
voriti. Brez glasila pa bodo kakor mrtvec,
ki ga ne sliši nihče in vidi le, kdor hoče.
Čakajo nas najtežji časi: če ne bomo slož-
ni, budni in pripravljeni na odgovor, če ne
bomo sami na jasnem, kaj hočemo, poj-
dejo v Beogradu brez nas in preko nas po
poti, ki bo ugodna njim, a nam neugodna!

„Naš Glas“ se čuje! Slišijo ga v Ljub-
ljani in v kraljevski prestolici. Marsikaj
jim je bilo zelo neprijetno in marsikaj se
je končno le izvršilo in uredilo, ko je iz-
pregovorilo naše glasilo. In poslušati ga
bodo morali tudi v bodoče! Dostojno, a
jasno in odločno bo „Naš Glas“ zastopal
resnico in pravico, dajal mesta na desno
in levo vsem upravičenim zahtevam in ne-
pretiranim tožbam.

Marsikaj je še nejasnega, marsikaj le
začasnega, marsikaj nedoslednega, ne-
smiselnega in krivičnega. „Naš Glas“ po-
sveti v ta mrak! Bodisi visok ali nizek,
učen ali priprost, vsak javni nameščenec
najde kakor doslej v „Našem Glasu“ svo-
jega zagovornika. Vsakemu svojo pravico
— vsak dobi kar mu gre! Razločka naše
glasilo ne pozna: vsak imej v njem svo-
bodno besedo!

Med nami samimi je potreba še glob-
lje spoznavanja in umevanja. Poučujmo
drug drugega, odkrivajmo si svoje težnje
in jih spravljajmo v sklad med seboj po
geslu: „Vsi za enega, vsak za vse!“ — In
ne zamerjajmo vsake misli, ki ni čisto
naša, in ne razburjajmo se zaradi vsake
besede, ki ni docela po naši volji! —
Osrednja zveza objema toliko raznovrst-
nih organizacij, a išče vedno točke, ki so
vsem skupne, in Naš Glas je glasilo vsem
strokam in kategorijam, a stremi po skup-
nem cilju! Treba je le, da tovariši poro-
čajo in pišejo ter razložijo svoje stališče:
končno se zmerom najdemo v sklenjeni
falangi, ker se pač najti — moramo! —
Višji so brez nižjih slabotni, a nižji brez
višjih pač ne opravijo ničesar: potrebni
smo drug drugemu in vsi združeni smo
sila, ki je ne prezre nikoli nihče.

A tudi naša čast nam vелеva, da ohrani-
mo svoje edino glasilo. Delavci, kmetje,
celo dijaki imajo več svojih listov. Pa da
bi vsi javni nameščenci vse Slovenije ne
imeli toliko samozvesti in discipline v
sebi, da si vzdrže vsaj „Naš Glas“?! —
To bi bila pač sramota! To bi bil pač do-
kaz, da smo puhla in nezavedna tolpa, ki
ne zasluži nobenega upoštevanja.

Za bagatelo se je zvišala naročnina
našemu glasilu. Noben izgovor ne velja:
vsak, tudi najskromnejši javni namešče-
nec more utrpeti tisto vsotico. Vzgleduj-
mo se na delavcih: Zavedajo se svoje
dolžnosti! Zato dosežajo tudi uspehe. Med
nam pa so elementi, ki bi vedno le želi,
vedno le kritikovali in grajali, ki pa nik-
dar ne sejejo in nikdar ničesar ne store
niti za organizacijo niti za naš list!

Vzbudite jih, pridobite jih!

Agitirajte za „Naš Glas“ povsod in
pri vsaki priliki! Zbirajte naročnike, pobi-
rajte prispevke za naš tiskovni fond in so-
delujte kot dopisniki in poročevalci! Naj
bi se zbudili zlasti vsi tajniki vseh naših
organizacij! Naj bi nam pošiljali vsak me-
sec vsaj po kratko notico o delovanju
svojega društva, in „Naš Glas“ bo z gra-
divom založen ter bo vedno resnično za-
nimiv.

Urednik sam ne zmore, ne ve ne zna
vsega. Le v slogi je mogoče ustvariti
dobro glasilo! Tovariše člankarje prosim-
o torej še posebej: pišite pridno, kolikor
mogoče kratko in jedrnatost, a čim bolj
pogosto!

V III. letnik stopamo. K vrhuncu ali
navzdol? To je popolnoma odvisno od
tovarišev. Iz nič ni ničesar, iz skupnosti
pa lahko ustvarimo list, ki bomo nani
ponosni.

Vsi torej na delo za „Naš Glas“, ki
je naš prapor, pod katerim zmagamo ali
pademo!...

Andrej Skuli (Ljubljana):

Uradniške gospodarske zadrage.

V časopisih cene padajo, v resnici se
dvigajo. Nikar ne pričakujmo padanja
cen čez noč! Cene bodo padle, ker mora-
jo pasti, a to pojde počasi, po umerjeni
poti, kakor mora iti. Padanje cen je od-
visno od vse drugega, kakor od poročil, za
katerimi je pogosto skrito špekulantstvo.

Prvo, kar nas more dovesti do vsaj
primernih cen, je — delo. Potom produk-
cije bo naraščala konkurenca, ta pa bo
tlačila k tlom cene. Glavno pa je vendar
zdrava valuta. Momentano padanje cen
minulih tednov je bilo precej v zvezi z
dvigom naše valute. Ko pa je ta začela zo-
pet padati, dvigajo se cene. Prepričani
smo tedaj, da bomo ostali še dokaj časa
na visokih cenah. Da bi dosegli v prehrani
kedarj one zlate čase, katere so nam na-
povedovali takoj ob prevratu razni pre-
roki, da bomo kupovali moko po 10—20 h
za kg, zelo dvomim. Imamo preveč lačnih
sosedov okrog sebe! Producenti pa bodo
krepko organizirani dosegli kar bodo zaht-
evali v svojo korist. Primanjkuje nam
tudi obrtnih izdelkov, katere nam bodo
dobavljale sosednje države še precej časa
za naše pridelke. Računati moramo tedaj
z visokimi cenami, bodisi v prehrani, bo-
disi pri oblačilnem blagu.

Za javne nameščence je ta istina brid-
ka, ker moramo računati s skromno od-
merjenimi dohodki. Skrbeti nam je toraj,
da dobimo blago kar najceneje, to je iz
čim mogoče prve roke. Izključiti moramo
vsako nepotrebno posredovanje med nami
in producenti. To je edino pomoč in si-
guren boj proti navijalcem cen in veriž-
nikom.

To pa dosežemo najsigurneje potom uradniških gospodarskih zadrug s pomočjo države.

Potrebo po samopomoči je uvidelo uradništvo že pred časom in je ustanovilo v Sloveniji kakor v Hrvatski precej gospodarskih zadrug. Žal, da te zadruge ne morejo vršiti svoje naloge tako, kakor bi bilo želeli. Zadrugam primanjkuje obratnega kapitala, ker kar imajo denarja, le vse v blagu, zato se ne morejo prosto razvijati. Tudi bankam manjka razpoložljivega kapitala, zato so vsi uradniški konsumi glede nakupa danes v zadregi. Kdor pa se mora boriti z denarjem, nima prostih rok glede nakupa. Verižniške pijavke, ki razpolagajo z milijonskimi vsotami ga porabijo in prosto diktirajo cene.

Dovolite, da se dotaknem ob tej priliki ljubljanske „Samopomoči“. Vem, da nekateri z njo niso prav zadovoljni. Tudi zanjo velja prej omenjeno pomanjkanje razpoložljivega kapitala, vsled tega je vsak višji polet nemogoč. Krepka konkurenca je vsled tega izključena. Vendar ni njeno delo brez vidnega uspeha. Nezadovoljnejši so lahko uverjeni, da smo držali cene in da bi bilo v Ljubljani marsikaj dražje, ako bi ne bilo „Samopomoči“. Bilo bi pa lahko še bolje, da nismo tako veliki razdirači, pa slabi delavci, kadar gre za skupne koristi.

Našim zadrugam je treba toraj kapitala, da bodo imele proste roke v nakupu blaga tedaj kadar so dani ugodni pogoji.

Pozdravljati moramo nameravano naredbo, s katero naj se centralizirajo vse uradniške gospodarske zadruge v državno zvezo zadrug javnih nameščencev.

Država predvideva v podporo baje obratni kapital 100 milijonov kron, katerega bo dala zadrugam na razpolago kot brezobrestno posojilo.

Je lepa vsota to, vendar bo kaj malo odpadlo na posamezno zadrugo, tako, da se bojimo, da s temi milijoni ne bo dosežen cilj. Upamo pa, da bo država storila vse in dala toliko, kolikor bo potrebno za krepak razvoj zasnovanih zadrug.

Nikakor pa ne moremo pristati na vladen predlog, ki meri na to, da dobi država del tega kapitala potom 10 odstotkov odtegljajev od naših draginjskih doklad. Sila ni bila in ne bo dobra.

Ustanavljanje zadrug bodi neobvezno. Prepustiti je zadevo prosti odločitvi javnih nameščencev. Kako moremo siliti k obvezi učiteljstvo, raztreseno po vaseh in oddaljenih krajih, da bi hodilo po blago v zadrugo po več ur daleč? Prepustimo toraj snovanje zadrug brez sile uradništvu samemu. Ako bo v kraju zmožnih in delavnih moči ki imajo voljo si izboljšati materialni položaj, ustanovili si bodo zadrugo, ki bo gotovo dobro uspevala. Kaj pomaga zadruga, če pa manjka zmožnih, vestnih in delavnih sil? Bolje je, da je ni, vsaj nimajo javni nameščenci nobene nevarnosti.

Ostanejo naj tedaj v principu že obstoječe zadruge, ki se združijo v državni centrali, katera oskrbuje in nabavlja blago direktno od producentov po konkurenčnih cenah. Država more uspešno konkurirati in pritiskati na cene. Njej so na razpolago prometna sredstva, česar danes ne smemo podcenjevati.

Ker odklanjamo v načrtu predvideni odtegljaj 10 %, pridejo v poštev deleži, ki naj ne presegajo 100 D na člana. Podkrepiti more zadrugo le država in ne deleži. Recimo, da bi imela zadruga 100 članov, kar bi dalo vplačilo na deleže 10.000 Din.

Kaj pa je to danes v trgovini, ki bi morala oskrbovati najmanj 4—500 oseb! Recimo da oskrbi zadruga samo moko za en mesec za svoje člane in ji zmanjka 5000 D. Iz tega priprostega primera je jasno, da ne deleži, ampak državna pomoč more osnovati krepke gospodarske zadruge.

Vedno in povsod poudarjajo, da smo ogroženi države. Njena dolžnost je torej, da nas podpre, da bomo brez skrbi za naš vsakdanji kruh posvetili vse moči njeni veličini in jakosti.

Pričakujemo tedaj, da izvede vlada krepko centralizacijo zadrug javnih nameščencev brez prisilnih odtegljajev draginjskih doklad ker bi to ne bilo pravično in ne v prosep zadrug. Ker je namen teh zadrug nuditi članom blago po nizki ceni, naj bodo dobički le toliki, da krijejo režijo in ustvarjajo primerno rezervo za slučaj kake izgube, katera je danes pri vsej pazljivosti pogostokrat neizogibna. Ako se vendar izkaže prebitek, je tega porabiti izključno v znižanje cen.

Namen zadrug je pobijati draginjo in dobavljati članom blago po nizki ceni, ne pa delati dobičke.

—r— (Ljubljana):

Hišni posestniki in povišanje najemščin.

Malokateri javnih nameščencev je tako srečen, da se more prištevati k hišnim posestnikom. Vsako povišanje najemščin pa zadene ravno javne nameščence najhuje. Trгоvec in obrtnik prevalita povišanje na odjemalce in naročnike; javni nameščenec pa mora trpeti vsak povišek iz svojega, ker draginjske doklade še za najpotrebnejši živež ne zadostujejo.

In vendar se pripravlja **zopet novo povišanje najemščin**. Društvo hišnih posestnikov deluje z vso silo, da bi doseglo dovoljenje za čim večje povišanje. Pri tem se izgovarja društvo zlasti na povišanje davkov in vzdrževalnih stroškov.

Ako hočemo premotriti, v koliko je njihov izgovor upravičen, moramo ločiti:

1. povišanje takih davščin, ki zadevajo najemnika samega, na pr. gostiščina, vodarina,

2. povišanje drugih davkov in povišanje vzdrževalnih stroškov.

Da morajo najemniki vsako povišanje ad 1) prevzeti nase, je umevno. Glede drugih davkov in glede vzdrževalnih stroškov je pa zadeva kljub naredbi iz leta 1918. vseeno nekoliko drugačna. Nikakor namreč ni pravično, da bi se vsako tako povišanje prevalilo kar na najemnike.

Hišni lastniki niso samo uživateli hišne rente, nego so tudi lastniki in posestniki hiše! To je pa velik razloček. Ako bi uživali hišni gospodarji samo rento ter bi prejimali samo najemščino, potem bi bilo morebiti pravično, da bi se jim stroški, kolikor jih imajo več od te rente povračali še posebej. Hišni posestniki imajo pa v posesti tudi hišo kot tako. **Hiša reprezentira glavnico, ki se je v sedanjih razmerah avtomatično višala.** Hiša, ki je stala pred vojsko 40.000 K, je vredna že sedaj dvakrat toliko dinarjev. Razlika znaša 70.000 dinarjev!

Kadar bodo hišni posestniki voljni to razliko porazdeliti na najemnike, takrat bodo dolžni najemniki povračati jim tudi vse one izdatke, kolikor jih imajo oni več

za tekoče stroške. Če pa mislijo hišni posestniki vso to razliko sami zase spraviti, **naj trpe tudi sami vse pod 2) navedene stroške** če so tudi zdaj slučajno višji, tako, kakor moramo trpeti tudi mi najemniki polno podobnih stroškov. Kdor ima dobiček, naj nosi tudi bremena!

Ako je imel **najemnik v hranilnici** pred vojno 40.000 K, ima sedaj samo 10.000 din. **Hišni posestnik** je pa, kakor rečeno, za 70.000 din. na boljšem!

Nekaj pa še pribijemo!

Zemljiški davek, obrtni davek, rentnina, vsi ti davki so dobili tekom vojne vojni pribitek; **hišni davek ni dobil nobenega pribitka.**

Doklade so se v Ljubljani tekom vojne povišale za vse davke; **na hišni davek se doklade nalašč niso povišale.**

S finančnim zakonom za leto 1921—1922 se je zemljiški davek potrojil, obrtni davek početril; **hišna najmarina se pa ni prav nič povišala.**

Invalidski davek je pač na novo uveden. Tega bodo plačevali pa **prav vsi stanovi!** Odmerjal se bo tudi od rentnine in od davkov na službene prejemke. Kolikor ga pride na davek od hiše, naj ga trpe le hišni gospodarji, saj bodo tudi zgoraj navedeni glavniški dobiček spravili ves v svoj žep.

Hišni lastniki imajo seveda še en ugovor. Njih dohodki ne zadostujejo namreč več za življenje; najemščino morajo že zaradi tega zvišati!

Le počasi! Kdor je imel pred vojno n. pr. 40.000 K v hranilnici, je dobival na leto 1800 K obresti. Za silo se je že preživljal. Sedaj dobiva na leto le 1200 K. Ali more živeti s tem zneskom tudi sedaj? Ne!

Zakaj naj bi imel pa ravno hišni lastnik neko posebno predpravo? Posledice vojne naj trpi tudi on, tako kakor jih trpimo vsi! Brez dela se v sedanjem času ne da živeti. Zakaj bi imeli ravno hišni gospodarji tak privilegij!

Sicer je pa najmanj 90% hišnih lastnikov takih, ki žive od obrti, od trgovine ali pa imajo kako službo itd. Kdor ima samo hišo, naj jo kar proda in dobi zanjo najmanj osmerno vrednost, ali pa naj gre delat, da si prisluži toliko, kolikor mu primanjkuje za življenje. **Mi, javni nameščenci, delamo tudi od jutra do večera.**

Sramotno je, da so danes v Ljubljani hišni gospodarji, ki so zanemarjali hiše leta in leta, zdaj ko so zidarji najdražji, pa so prenovili hiše — **na stroške najemnikov.** Zaradi takih popravil je povišal neki hišni lastnik v Ljubljani letošnje poletje svoji stranki, ki je plačevala pred vojno 360 K, to najemščino na 1200 K. Zadeva seveda še ni definitivno rešena, ker se stranka brani, kolikor največ more.

Na obzorju pa se pripravlja **zopet generalno povišanje najemščin v velikem obsegu . . .**

Društvo hišnih najemnikov nat se ustanovi kar najhitreje! Če je pa že ustanovljeno, se naj oglasi! Sedaj je dvanajsta ura!

MOLKOV ANTON:

Pristojbe.

(Konec.)

Kot bi mi čital raz rosno čelo; svetnik me je nograhl za roko in je vzklikal: „To da, tale pasus, ja. To je onegava nekrva-va nsevdoperitoda katere vez mi je nedoumljiva.“

Bral sem še enkrat in enkrat... Rešilna misel!

»Daj mi oni začasni zakonik.«

»Ne morem, ker ga še nimam...« ie odieknilo očitaloče.

»Dovoli mi,« sem zaical. — »nai vzamem to odredbo domov! Proučim to doma in ti jutri prezentiram lepo osnaženo jedro — to se reče: zmisel odstavka na krožniku. A propo! Kolik ie kolek za rekurz proti vojnemu davku? Ali po prastarem, po starem, po novem, začasnem, po kakšnem?

»— Prilepi najmanj 1 dinarski kolek in 2 dinarski za rešitev. Sicer pa počakaj pogledam...«

»Oprosti... dragoceni čas... jutri prinesem...« Pa sem že pohvatil »začasni zakon«, pk. bil ie že v torbici, laz pa na hodniku.

Kadar izgubim kako pravdo, me boli glava in srce in nič manj kot varovanca žen. Baš taisti dan ie šlo za velik pravni spor, na sem podlegel.

Pod noč.

Pisoč rekurz proti vojnemu davku, — kar pravzaprav ni moja stroka kot advokata. (nese pa vseeno!) — sem se nekoliko udobrovoljil. Uspaval sem se posili. Med akti Cg. E. šodne harve sem si postilal udobno ležišče, zavil sem se z nesaldiranimi ekspenzarji in si zatlačil odvetniški tarif meni najljubšo broianico, pod zelavie. Zibal sem se pravkar v zlati razpravni dvorani, pobijaloč obenem pet iezičnih dohtariev — kolegov, kar se strop dvorane razmakne: Iz neba ie priprfotal siv golobček prhutnil mi ie na glavo in me obsenčil. Ponadel sem z roko, odveznil pogledal in videl polo papirja z označbo B II. ...

Privil sem žarnico, skočil iz postelie, odprl torbico in se z odredbo B II. zavalil nazaj v posteljo. — Da va laz ne bi razbošil gluhega belca? A? Daimo mu drugi lenši sloj, na bo dobro.

»Nekvarno izrečne odredbe člena 12. se morajo plačati takoi... ne glede na to kolik ie znesek... izdana odredba... da se... kjer ie... koje veličina... plačuje takoi in tedai... kakor ie predpisano... in da se... da se... ne da bi se... toda...

Sem eksercirat, seciral skandiral, kritiziral, polemiziral, vezal sem z levili, s kleiem z beljakovino, angleškim obližem in z ričetom — na neče in neče! Zadnja pomoč: Markičeva silogistika! $S = M$, $M = x A$, pa x ni del S -a in S ni del A -a. Nič pomagano. »Da se, kler ie, dase klerie ne da bi se, da se, dase, klerie, tako-tedai tedaj tako in kakor ie predpisano« — so mi omagale veke in so se mi v nič zgrudile misli...

Drugi dan sem poslal svetniku Oni rekurz, vrnil sem odredbo B II. in »priložil« k tej odredbi fino, svilen, zeleno vrvico...

Toda moi priatelci ni šel in se ni obešil, pač pa ie akt rešil in zapisal na odredbo pod prezentatium: V vednost in ravnanje. Ad normalia... Vrvica ostane pri aktu za eventualno vporabo. — Tako vsai mi ie sporočil, če me ie ni potegnili graničar.

Vestnik.

Naša veselica s koncertom, plesom in dr. se vrši v sredo, 5. t. m. zvečer v vseh prostorih Narodnega doma v naše organizacijske svrhe. Tovariši, tovarišice, gre za našo lastno korist; torej ie stanovska dolžnost vsakega javnega nameščenca, da se te prve veselice udeleži sam, s familijo in s prijatelji. Agitirajte in privedite s seboj čim večje družbe! Povabljen in dobrodošel ie vsakdo! — Veselični odsek.

Čemu veselica? Celo med javnimi nameščenci so ljudie, ki ne morejo razumeti, čemu prireiamo veselico. Ti ljudie kar nič ne pomislilo, da Osrednja zveza brez zmotnih sredstev ne more delovati. Članarina ne zadostja niti za pokrivanje pisarniških stroškov; plačevati pa ie treba tainišvo, brzojavke, spomenice, potne troške, luč, lokal i. dr. In tiskovni sklad se nam suši! Ali nai bomo brez lastnega glasila? Vsak stan va ima, le iav. nameščenci ne morejo vzdržati niti enega tednika? Svoje glasilo baš mi naihuie potrebuemo! Brez orožja se ni mogoče boriti. Samo od sebe se nič ne zgodi in pečene tičke nam v usta ne prilete! Pri nas imamo mnogo ljudi, ki vedno ie godrnjajo, zabavljajo in psujejo za Osrednjo zvezo in za »Naš Glas« na prav ničesar ne žrtvuiejo in ničesar ne storé. Vse zahtevajo od drugih, a sami ne pomorejo niti na manie. Malo ie resnih delavcev med nami, tovariši! Zato pa nam ie veselica nuno potrebna, da založi vsai nekoliko iznova našo blagajno, ki ie vir naše moči. Kdor tega ne more in noče razumeti, ie slabši kot poslednji delavec analfabet!

Naši dnevniki so že opozarjali na razne rakane v izseljeniškem gibanju. Omenjali so tudi škandal, da morajo mladi, vojaškoobvezni fantie plačevati gotovim elementom ogromne svote za »potne liste«. Posebno dobro organizirana ie bila ekspedicija v Črnomaljskem in kočevskem okraju. Uradnik okrajnega glavarstva v Črnomlju, tajnik Zega, ie brez vsake skrupuloznosti in brezvestno izdajal »pasuše« in druge, za ameriškanski vizum potrebne dokumente vsem mladim kmečkim fantom. V Črnomelj se prihajali mladi kmetje, zlasti iz kočevskega okraja in celo iz Hrvatske. V Črnomlju ie vsak brez vsakega zadržka prejel svoj potni list, seveda proti »mastnemu bakšišu«. Črnomaljsko sodišče vodi sedaj preiskavo. Aretiranih ie več oseb, med njimi tudi tajnik Zega. Zadeva ie zelo razpletena in vodilo niti baje celo v Ljubljano. — Za škandalom s tobakom in na pošti smo zdaj doživeli nov škandal na okr. glavarstvu! Kuga korupcije in nepoštenosti se ie začela razširjati po balkanskem vzgledu tudi že med slovenskim uradništvom. Enognilo jabolko pokvari vso okolico. Tovariši, pazimo na svoj ugled, ki ie čim dalje bolj v nevarnosti! Propalice morajo ven iz naših vrst, kajti slovenski javni nameščenci ne pustimo, da nam oblatijo čast, ki ie najvišje kar premoremo!

Dobrodošlo! V neštevilnih člankih in noticah smo že dokazovali, da ie nuno treba ostre metie za razne famozne urade. Zda se nam taka metla obeta. Na seji radikalne in demokratske stranke so sklenili, da se bo sestavila komisija, ki bo v vseh ministrstvih in državnih oblastvih pregledala uradniške sezname in pogledala, kaj uradniki delajo, kakšne kvalifikacije imajo in kako so napredovali. Ko bo to delo dovršeno, se bo stavlil vladni predlog, da se zmanjša število nepotrebnega uradništva in reši uradniško vprašanje. Ta revizija se tiče seveda v prvi vrsti Beograda, a tudi raznih drugih mest, ne izvzemši Ljubljane. V Beogradu ie po raznih ministrstvih mnogo »uradnic« in »uradnikov« brez najnižje kvalifikacije in tudi brez delokroga. To so sami »kor-

teši«, politični agitatorji, parasiti, ki hodijo samo vsakega 1. dne v mesecu po plače, sicer pa jih ni v uradih nikoli niti videti. Tam so tipkarice, ki nimajo niti pojma o tipkanju, činovniki brez mize in stola, analfabeti z visokimi naslovi: vsi brez koristi za državo, a vsi žro državni denar, da delajo zgajo drugim partijam! Političnih koritarjev brez sposobnosti za uradovanje in tudi brez dela ie nastalo v minulih dveh letih v Srbiji, na Hrvatskem in v Sloveniji vse polno. Fabricirale so jih stranke, da hujskajo, vohunijo in ovajajo. Vseh skupaj bo že gotovo tisoč. Če jih zdaj res poženo, si država lahko prihrani par milijonov, ki jih uporabi za sposobno in umljivo javno nameščenstvo. Če, če... Toda vest radi slišimo, jo pozdravljamo, toda manjka nam vere, da se res zgodi, kar se grozi. Kajti Srbijanci brez partizanstva bi bili še nesrečnejši, kot Hrvatje in — Slovenci!

Občni zbor društva geometrov kralj. SHS, ki se ie vršil dne 7. decembra 1920, dopoldne v mestni dvorani v Ljubljani, ie otvoril predsednik Zupančič, izrazujoč svoje veselje nad obilno udeležbo. Oprošča se, da mu vsled oddaljenosti od Ljubljane ni bilo mogoče tako intenzivno delovati v prid društva, kakor zahteva to predsedniška dolžnost ter stavi svoje predsedniško mesto na razpolago kandidatu, ki biva stalno v Ljubljani. Nato poda podpredsednik, g. nadzornik v p. Ružička, ki ie po večinoma vodil odborove seje, svoje poročilo tičeče se zlasti vprašanja geodetskega tečaja, zasedanja profesorskih mest in materialnega vprašanja geodetskega stanu. Natatno poročilo o delovanju društva poda tajnik g. nadgeom. Bydlo. Iz njegovega poročila ie razvidno sistematično delovanje društva za razširjenje geodetskega tečaja na 8 semestrov in s tem v zvezi tudi po brezpogojni zahtevi, da se uvrste geometri v skupino A državnih nameščencev. — Društvo ie tudi vpslalo na delegacijo ministrstva financ vlogo z zahtevo samostojnega vodstva zemljarinskega katastra pri tukajšnji delegaciji in vzporedno tudi na deželno komisijo za agrarno operacijo z zahtevo, da naj se imenuje za tehničnega vodjo edino ie zemljemerec. Blagajniško poročilo ie bilo razveseljivo, ter se ie predlagani absolutorij s pohvalo sprejel soglasno. — Pri razpravi dopisa absolutentov in slušateljev geod. tečaja, ki zavzemajo najostrejšo odporno stališče proti naredbi kr. ministrstva financ št. 2491 z naslovom: »Osiguranje geometerskega pomladaka v kraljestvu SHS«, ie prišlo do živahne debate, v katero so posegli med drugimi gospodje Ružička, Petročnik, Zupančič, Omerzu, Dekleva in drugi. Občni zbor sklene, da se deluje z vsemi sredstvi na to, da se imenovana naredba ukine, ali pa spremeni v smislu stremljenj geodetskega stanu po izpopolnitvi strokovne naobrazbe. — Živahna debata se ie razvila tudi radi ukinitvenja privatnih meritev. V debato so posegli tov. Zupančič, Basin, Ružička, Levec, Hrovatn in Omerzu, ki stavi končno predlog, da naj delegacija ministrstva financ razveljavi odlok z dne 7. novembra št. 4331/ex 1920, s katerim se začasno omejuje izvrševanje privatnih meritev. — Pri izpopolnitvi odbora so bili na novo izvoljeni: za predsednika g. nadgeom. Vrtel, podpredsednika g. nadgeom. Potočnik, za odbornika oziroma namestnika gospodje Zupančič, Ružička, Tance in Dekleva.

Hranilni in posojilni konsorcij v Ljubljani, ki ie edina uradniška denarna organizacija, se ie obrnil na ministrstvo za socialno politiko s prošnjo za večje brezobrestno posojilo ozir. za posojilo po zelo nizkih obrestih. Konsorciju bi bilo s tem omogočeno združiti vse uradniške dolgove, ki se cenijo v Sloveniji na 1½ milijona kron, v konsorciju in nuditi članom ugodne posojilne pogoje. Zaradi valutnih razmer bi moglo uradništvo danes svoje dolgove na ta način izdatno zmanjšati.

Tovariši! Zahtevajte po vseh lokalih, kamor zahajate, »Naš Glas«! Nabavljajte svoje potrebščine le pri trdkah, ki inserirajo v »Našem Glasu«!

Bojniška blagajna mestnih nameščen. cov ljubljanskih je začela poslovati s 1. januarjem 1921. Ker del oseb, ki prihajajo za zavarovanje v pošte, zlasti izmed vpokojencev, vdov in sirot, o blagajni še ni poučen, opozarja načelstvo, naj se vsakdo izmed njih, kadar bo potreboval zdravniške pomoči ali informacij, zgleda pri blagajničnem tajniku, g. Kolesi (mestni tržni in policijski urad, III. nadstropje). Če pa bi tega ne bilo, pri načelniku g. dr. Vrančiču (obratni oddelek, I. nadstr.).

„Poštni Glasnik“, stanovsko in strokovno glasilo Zveze poštne organizacije za Slovenijo v Ljubljani, je s 1. januarjem začelo izhajati na 4 straneh po enkrat na mesec. Odgovorni urednik je g. Janko Tavzes, viš. poštni oficijal, upravnik Fr. Šalehar. Ker je beograjski „Poštanski Glasnik“ predrag, večinoma s cirilico tiskan in ker izhaja neredno, si je slovenska Zveza pošt. organizacij ustanovila svoje glasilo, češ, da je tako močna, da potrebuje svojega lista. Tovarišu želj „Naš Glas“ kot osr. in glavno glasilo vseh javnih nameščen. in vpokojencev mnogo uspeha! Želj mu najkrepkejšo oporo v naročnikih in sotrudnikih.

Sodnim poduradnikom in slugam v Sloveniji v vednost. V uradnem listu št. 149 z dne 27. decembra 1920 je izšla naredba poverjenišva za pravosodje glede 100% povišanja trošnin, hodašin, prenočin in vročin. Po tej naredbi se od 27. decembra 1920 zaračunava tako: a) za

navadne rubeži sledeča trošnina: do zneska 500 kron 4 K; od 500—1000 K 6 K; od 1000—2000 K 8 K; od 2000 do 5 tisoč 10 K; od 5 tisoč dalje 16 kron; b) za dražbe vseh vrst prisilno izpraznitev, upeljavo prisilnega upravnika itd. zneska 500 kron 8 K; od 500—1000 K 12 K; od 1000 do dva tisoč 16 K; od dva tisoč do 5000 K 20 K; od pet tisoč dalje 32 K. Za hodnino v izvršilnih zadevah od 7.6 km do 10 km 5 K, vsak nadaljnji km 1 K v kazenskih stvareh pa do 7.6 km 2 K 40 vin., od 7.6 km do 10 km 5 kron, ter vsak nadaljnji km 1 K [+] več. Prenočnina za izvršilne zadeve in v kazenskih stvareh je 16 K. Po tej izdani naredbi se polovična pristojbina odslej ne upošteva več. Društvo.

Prazni izgovori. Med nami so tovariši in tudi cele organizacije, ki z „Našim Glasom“ niso zadovoljne, češ „večji del njegove vsebine se njih ne tiče, torej jih ne zanima“. Ne pišejo, ne poročajo, a zahtevajo vendarle, naj bi „Naš Glas“ pisal o njih! 100, 200, 500 jih je, a nikoli nihče ne prime peresa, da bi za „Naš Glas“ napisal vsaj vsak mesec notičico, a vendarle zabavljajo: „Naš Glas“ nas ne pozna! — Cesar ne stori nihče, niti posamezna organizacija, niti cela Zveza, to bi moral delati sam urednik! A odkod naj urednik ve, kaj se godi, kaj si žele tovariši, kaj jih boli? Ne sejejo, a se jeze na njivo, da ne rodi! — In zanima jih edinole le lastni jaz! Vse drugo jim nič

mar. Čitajo le tisto, kar se tiče njih žolodca in mošnje, vse ostalo jih ne briga. To kaže drastično njih obzorje in njihovo sebičnost. Rekli smo že: s takimi tovariši je skupno delovanje silno težko! — Zato ponavljamo: V slogi in delu je naš spas! Zanimajmo se za vse naše tovariše, ne le zase, ker le tako je možna solidarnost v ciljih, taktiki in sredstvih. Če se med seboj ne poznamo, če se drug za drugega ne brigamo, če vleče vsak na svojo stran in postopa po lastni volji, je skupnost iluzorna in so uspehi vedno v nevarnosti.

Finančna straža. G. tovariša pisca članka pod naslovom „Finančna straža“ v N. G. št. 49 z dne 9. decembra 1920 iz kroga nasl. rešpicijentov vdamo prošim, da odgovori v N. G. na naslednja vprašanja: 1. koliko preglednikov finančne straže je bilo imenovanih v bivši Avstriji bodisi v Jugoslaviji za rešpicijente, ne da bi prestali obvezni strokovni izpit za rešpicijente bodisi za uradnike? — 2. Zakaj se ne zgledajo današnji gg. tovariši naslovni rešpicijenti k izpitu, ako obvladajo toliko strokovnega znanja in toliko našega lepega jezika, kakor oni, ki so napravili v bivši Avstriji bodisi že v naši osvobodeni očetnjava pregledniški izpit? 3. Koliko nasl. upravnikov bodisi upravnikov finančne straže je v Sloveniji brez uradniškega izpita? Mirenčan.

Nabirajte inserate in prispevke za tiskovni sklad ter pridobivajte nove naročnike!

Prečitajte v svojo korist

Vzajemna posojilnica r. z. z. o. z. v Ljubljani, preje Vzajemno podporno društvo, opozarja javne uslužbenke in posestnike, ki imajo dolgove v Avstriji, da si lahko s takojšnjo poravnavo tega dolga za dobro polovico zmanjšajo svoj dolg, ker je kurz avstr. krone sedaj še nizek. Vse transakcije izvede zadruga sama in sicer le proti povrnitvi faktičnih stroškov.

Zadruga je soliden denarni zavod; posojila na posestvo po 5 1/2 %, na osebni kredit po 6 %, mala mesečna odplačila.

Zahtevajte prospekt!

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 %.

Naročajte in širite „Naš Glas!“

BARVA ■■■ KEMIČNO ■■■ ČISTI

vsakovrstno blago, obleko

18—3

PERE

domače perilo
(pošilja po isto
na dom)

SVETLOLIKA

ovratnike, zapestnice in srajce

Tovarna JOS. REICH

Poljanski nasip 4. — LJUBLJANA, Podružnica Selenburova ulica 3.

Podružnice: MARIBOR — NOVO MESTO.

Prvi in edini slovenski zavarovalni zavod.

Vzajemna zavarovalnica
v Ljubljani, Dunajska cesta 17,

je ustanovila oddelek za

življenjska zavarovanja

Sprejema: V življenjskem oddelku: zavarovanja na doživetje in smrt v vseh sestavah, zavarovanja na otroško doto, rentna in ljudska zavarovanja pod najugodnejšimi pogoji.

V požarnem oddelku: zavarovanja vseh premakljivih in nepremakljivih predmetov, ki se poškodujejo po ognju, streli in po eksploziji svetilnega plina po znano nizkih cenah.

Podružnica: CELJE, Breg 33.

ceniki in pojasnila z obrat. pošto brezplačno.

Zanesljivi posredovalci se vedno sprejemajo.

Modni salon

Stuchly - Maške

LJUBLJANA,

Zidovska ul. 3,

Dvorski trg 1.

Priporočamo veliko izbiro najnovejših svilenih klobukov, čepic in slamnikov za dame in deklice.

Popravila točno in ceno.

Žalni klobuki vedno v zalogi.